

sih s krstnim oljem (*C = oleum catechumenorum*), ki ga lahko razumemo v snih povezanih z zarotovanjem.⁷⁰

Navodilo dodaja: »Če je iz važnih razlogov škofovska konferenca odločila, i se maziljenje pred krstom opusti, krstitelj pravi: »Naj te utrdi moč Kristusa drešenika, ki živi in kraljuje vekomaj« in tiho položi roko na vsakega otroka« (O 51).⁷¹

4. Krst

Krščevanje (v ožjem smislu besede) naj bo vedno pri krstnem kamnu, ra- en če ni krstilnika, ob katerem bi se lahko zbrali vsi starši, botri in novokrščen- , ali če se dejanja krsta ne more »dobro videti in slišati«. Med sprevedom h rstilniku ali na primerno mesto naj občestvo poje primerno pesem.

Najprej je blagoslov krstne vode, razen če smo v velikonočnem času, ko porabljamo vodo, blagoslovljeno pri velikonočni vigiliji.

Voda je simbol življenja, simbol očiščevanja, simbol Božjega življenja, bilja milosti in odrešenja.⁷² Jezus je govoril o živi vodi, ki jo bo dal piti ljudem, a ne bodo več žejni. In prav zaradi tega globokega simboličnega pomena jo je oločil kot element krsta. Sam je dejal Nikodemu: »Resnično, resnično, povem , če se kdo ne rodi iz vode in Duha, ne more priti v Božje kraljestvo« (Jn 3,5).

V novem krstnem obredniku so tri oblike blagoslova krstne vode. Podrob- eje si pogledimo prvo obliko, ki je nekoliko daljša.

⁷⁰ Olje je bilo antičnemu človeku dragocena in skrivnostna prvina: bilo je živež, ki daje življenjsko moč; zdravilo, ki so ga vivali v rane ali z njim mazili ranjeno mesto; gorivo za oljenke. Z oljem so se tudi *mazili rokaborci* itd.

⁷¹ Slovenska škofovska liturgična komisija je 17. dec. 1970 določila, da pri nas to maziljenje lahko opustimo. To velja le za krst odraslih in ne za krst otrok (gl. UOK 218).

⁷² Nekega modrijana v stari Kitajski vprašajo njegovi učenci: »Ti stojiš že zelo dolgo ob tej reki in gledaš vodo. Kaj ti pomeni voda?« Modrijan odvrne: »Voda nas uči, kako naj živimo. Kamor teče, prinaša življenje in se razdaja nam vsem, ki jo potrebujemo. Je *dobređina* in *radodarna*. Brez strahu se spusti preko strme poti v globino. Je *pogumna*. Njena površina je gladka in ravna, a njena globočina je *skrivnostna*. Je *modra*. Skale, ki ji v teku stojijo nasproti, premaga tako, da teče mimo njih. Je *spravljiva*, vse ovire premaga. Njena rahla moč je dan in noč na delu, da premaga ovire. Je *vztrajna*. Če mora napraviti še toliko ovinkov, nikoli ne izgubi smeri k svojemu večnemu cilju – morju. *Zanesljiva* je, ker ve, kaj hoče. In če se še tolikokrat umaže, se neprestano trudi, da postane spet čista. To je vse, pravi modrijan, zakaj gledam v vodo. Voda me uči živeti!«

Anamneza oziroma spo- minjanje dogodkov Bož- jega odrešilnega delova- nja.

Vode vesoljnega poto- pa so po eni strani zna- menje smrti in očiščenja zla, po drugi strani pa znamenje nove zaveze z Bogom.

Podobno so vode Rde- čega morja po eni strani grob Egiptčanom, za Izra- elce pa rešitev in svobo- da. Zato velja ta prehod za predpodobo odrešil- nega dejanja krščanske- ga krsta. Kakor voda očisti umazanijo, tako stude- nec krstne vode izmije staro pregreho in priklíče človeka v novo mladost in ga naredi sposobnega za sprejem Božjih milosti.

Duhovnik se z desnico dotakne vode in izmoli epikletično molitev nad vodo. Bolj kot zarotoval- nega značaja je ta kretnja prošnja za blagoslov. Epi- kleza je prošnja za moč Božjega Duha, da posta- ne krstna voda učinko- vito znamenje novega stvarjenja.

Gospod Bog, po zakramentalnih znamenjih čudovito učinkuje tvoja nevidna moč. Na različne načine si pri- pravil vodo, da bi izražala krstno milost. Tako je bož- ji Duh že ob začetku sveta plaval nad vodami, da bi voda že tedaj prešla posvečevalno moč.

Neke vrste prerojenje si nakazal tudi v vesoljnem potopu, ko se je po skrivnosti iste prvine končala pregreha in začela krepost. Potem si popeljal Abra- hamove sinove po suhi poti prek Rdečega morja, da bi ljudstvo, rešeno faraonove sužnosti, bilo podoba krščenega ljudstva.

Končno je Janez v jordaniki vodi krstil tvojega Sina, Sveti Duh ga je mazilil in, ko je visel na križu, je obe- nem s krvjo iz njegove strani pritekla tudi voda.

Po svojem vstajenju pa je dejal svojim učencem: »Pojdite in učite vse narode in jih krščujte v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.«

Zato poglej, o Bog, na svojo Cerkev in ji odpri stu- denec krstne vode. Ta voda naj prejme od Svetega Duha milost tvojega edinorojenega Sina, da bi člo- veku, ki si ga naredil po svoji podobi, zakrament krsta izmil staro pregreho in ga iz vode in Svetega Duha priklícal v novo mladost.

Naj pride, prosimo, Gospod, na to vodo po tvojem Sinu moč Svetega Duha, da bi vsi, ki so bili s Kristu- som pokopani po krstu v smrt, z njim vstali v življenje.

Odpoved hudemu duhu in izpoved vere

Pred krstom smo poklicani, da se odpovemo grehu, kajti slediti Kristu- su pomeni odpovedati se grehu in vsem njegovim delom. Šele nato moremo izpovedati vero v Vstalega. Izreči besedo »verujem« pomeni izraziti svojo pri- padnost. Ko izgovarjamo besedo »verujem«, pa se moramo zavedati, da jo izra- žamo tudi v imenu otroka oziroma novokrščena. To je za starše in botre eden najpomembnejših trenutkov, ko obnavljajo tudi svoj krst in izpovejo tisto vero,